

சீவகசிந்தாமணியில் கூறப்படும் திருமண முறைகள்

The marriage practices alleged in Seevaga Sinthamani

சு.சிவசுப்பரமணி, தமிழ்த்துறை, வி.எல்.பி ஜானகியம்மாள் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
கோவைப்புதூர், கோயம்புத்தூர் -641042.

S.Sivasubramani, Department of Tamil, VLB Janakiammal College of Arts and Sciences, Kovaiipudur,
Coimbatore -641042

DOI: 10.5281/zenodo.60749854

Abstract

Our forefathers used to say that 'marriage is the crop of a thousand years'. Romantic marriages were often not allowed in Sanskrit. However, out of love for the leader, the bride went to the leader's house to do chores, stay there, learn about his heroic deeds, and test their patience. Similarly in today's times and in the countryside the basis of heroism is doing heroic adventures like taming the bull, lifting the ivory, climbing the slippery tree and marrying the woman they thought in their mind. This method has been in practice since the Sangam period. In this article we will see in detail about the marriage methods mentioned in Sivakasinthamani such as mother marrying daughter, winning a contest, getting married by rescuing elephants, marrying by taming an elephant, removing poison by getting married.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

நமது முன்னோர்கள் 'திருமணம் என்பது ஆயிரம் காலத்து பயிர்' என்று கூறுவார்கள். சங்க காலத்தில் திருமணம் என்றால் அரசு குடும்பத்தினர் வீதியெங்கும் பந்தலிட்டு, மாவிலைத் தோரணம் கட்டி திருவிழாக் கோலமாக நடத்திவந்தனர். சங்ககாலத்தில் பெரும்பாலும் காதல் திருமணம் அனுமதிக்கப்படவில்லை. இருப்பினும் தலைவன் தலைவி மேல் கொண்ட காதலினால் தலைவியின் வீட்டிற்குச் சென்று பணிவிடைகள் செய்வது, அங்கேயே தங்கி உண்டு வாழ்வது, அவரின் வீர செயல்களை அறிந்துகொள்வது, அவர்களின் பொறுமையை சோதிப்பது போன்ற பரீட்சைகளை மணப்பெண் வீட்டில் நடத்தினர். அதேபோன்று இன்றைய காலகட்டத்திலும் கிராமப்புறங்களிலும் வீரத்தின் அடிப்படையாகக் காளையை அடக்குவது, இளவட்டக்கல் தூக்குவது, வழுக்கு மரம் ஏறுவது போன்ற வீர சாகசங்கள் செய்து தங்களின் மனதில் நினைத்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்கின்றனர். இம்முறை சங்க காலத்திலிருந்தே நடைமுறையில் இருந்து வருகின்றது. சீவகசிந்தாமணியில் கூறும் திருமண முறைகளான தாய்மாமன் மகளை திருமணம் செய்வது, போட்டியில் வென்று திருமணம் செய்வது, ஆநிரைகளை மீட்டு திருமணம் செய்வது, யானை அடக்கி திருமணம் செய்வது, விஷத்தை நீக்கி திருமணம் செய்வது, ஆகியவற்றைப் பற்றி இக்கட்டுரையில் காண்போம்

Keywords: பண்டையத் தமிழர்கள் வதுவை மன்றல் மணம், மதுவை மணம், கல்யாணம், கலியாணம், திருமணம், கல்யாணம், மணம்புரிதல், இல்லற இணைவு விழா.

விலங்குகளைப் போலவே வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட மனித இனம் விலங்குகளிடம் நிலவுவது போல எவரும் எவருடனும் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் உடலுறவு கொள்ளலாம் என்ற கட்டுப்பாடற்ற பாலுறவு கொண்டதை ஆதிமனிதர்களின் வாழ்வில் காணமுடிகிறது. குழந்தைகளிடமும் உடலுறவு கொண்டு வாழ்ந்த காலம் உண்டு. அதன் பின்னர் குடும்பத்தலைவரிடம் கொண்ட உடலுறவினால் பல சிக்கல்கள் மற்றும் அழிவுகள் தோன்றலாயின. இதனால் இவை அநாகரிகமானதாகவும், நாகரீகமற்றதாகவும் கருதப்பட்டு தவிர்க்கப்படலாயிற்று. இரத்த உறவு முறையினரான தந்தை - மகள், தாய் - மகன், சகோதரன் - சகோதரர்களிடம் நிலவிய தகாத உறவு விலங்கலாகிற்று. திருமணம் என்பது ஓர் ஆடவனும், ஒரு பெண்ணும் இணைந்து வாழ்வதற்குச் சமுதாயத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வினைமுறையாகும்.

திருமணத்தின் தோற்றம்

இரத்த உறவு முறையினரைத் தகாப்புணர்ச்சி உறவினர் என்று அழைப்பர். அதாவது “உறவு கொள்வதற்குத் தகாத உறவினர் என்பதாகும். தகாப்புணர்ச்சி உடலுறவுகள் பண்பாட்டிற்குப் பண்பாடு மாறுபட்டாலும் தந்தை - மகள், தாய் - மகன், சகோதரன் - சகோதரி போன்ற மிக நெருங்கிய இரத்த உறவுடையோர் பாலுறவு கொள்வது அனைத்து பண்பாட்டிலும் தடை செய்யப்பட்டு உள்ளது”¹ என்கின்றார் பக்தவச்சல பாரதி.

மனித சமுதாயத்தின் மதம், பண்பாடு, இனம், மனப்பாங்கு ஆகியவற்றிற்குத் தகுந்தாற்போல் திருமண முறையும் மாறுபடும் தன்மை உடையது. சமுதாயத்தில் “மனித வாழ்க்கை என்னும் உயிர் நெருப்பை அணையாமல் கனன்று கொண்டிருக்க வீசும் மெல்லிய காற்று தான் திருமணம்”² என்று காவிரிநாடன் மற்றும் கிருட்டிணவேணி ஆகியோர் கூறுகின்றனர். மேலும் “பழங்காலச் சமூகத்தில் திருமணம் என்று எந்த ஏற்பாடும் நிலவவில்லை. மக்கள் கட்டுப்பாடற்ற நிலையில் வாழ்ந்தார்கள்”³ என்றும் வாழ்வியல் களஞ்சியம் கூறுகின்றது. “திருமணம் என்பது உறவுகள் என்ற வலைப்பின்னல் போன்ற இணைப்புகளை உள்ளடக்கியது. திருமணமுறை மனிதப் பண்பாடு உருவான காலத்திலேயே ஏற்பட்டுவிட்டது என்றும், பழங்காலத்திலேயே மனிதன் ஒரு நிலையமைப்பான திருமண முறையோடு வாழ்ந்து வந்தான்”⁴ என்றும் கூறுகின்றது வாழ்வியல் களஞ்சியம். இதனையே இன்றைய காலத்தில் திருமணம், கல்யாணம், மணம்புரிதல், இல்லற இணைவு விழா என்றெல்லாம் கூறுகின்றனர்.

திருமணம் – சிறு விளக்கம்

இருமணங்கள் ஒன்றுவதாகிய திருமணத்தைப் பற்றி பலரும் பலவிதமாக விளக்கங்கள் தருகின்றனர். ஒரு பாதியாகிய பெண்ணும், மற்றொரு பாதியாகிய ஆணும் ஒன்றுபடுவதையே ஆன்றோர் திருமணம் என்ற பெயரால் குறித்தனர். ஒவ்வொரு பாதியாகிய வளர்ந்துவரும் இரண்டு உயிர்கள் ஒன்றி முழுத் தன்மையை எய்தி கடனாற்றுவதற்கு அவற்றை அன்புக்கயிற்றால் இயற்கை பிணைக்கின்றது. இப்பணைப்பே திருமணமாகும்.

அதற்குப் பிறகு திருமணம் ஒருபடி வளர்ச்சி நிலையில் தோன்றி நிலைபெற்றது. “முதலில் உடன்பிறந்தவர் தங்களுக்குள்ளேயே பாலின உறவு வைத்துக்கொண்டு கூட்டமாக இல்வாழ்க்கை நடத்தும் நிலை இருந்துள்ளது. சில காலம் கழித்து இந்த முறையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஒரு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்கள் குருதியளவு இல்லாத வேறு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஆண்களைக் கூட்டமாக மணந்து வாழும் குழுமண வாழ்க்கை ஏற்பட்டது”⁵ என்று வாழ்வியல் களஞ்சியம் கூறுகின்றது.

இன்றைய தமிழ் மக்களால் திருமணம், கல்யாணம் என்று கூறப்படும் மணமுறையினைப் பண்டையத் தமிழர்கள் வதுவை மன்றல் மணம், மதுவை மணம், கல்யாணம், கலியாணம் என்ற சொற்களால் குறித்துள்ளனர். திருமணம் என்பது மனிதனால் மனிதனுக்காக நடத்தப்படும் சடங்கு என்கின்றனர்.

தாய்மாமன் முறை

தாய்மாமன் முறை என்பது தாய்க்கு உடன்பிறந்த சகோதரர்களின் மகளையோ, மகளையோ அல்லது தந்தையின் உடன்பிறந்த சகோதரியின் மகளையோ, மகளையோ திருமணம் செய்து வைப்பதாகும். இது தமிழர்களுடைய அதிகம் காணப்படும் ஒரு முறையாகும். ஏனெனில் சொத்து வெளியே போய் விடுவதை தவிர்ப்பதற்காகவும், மிகுதியாக மூலைவிலையைத் தவிர்ப்பதாகவும் முற்காலத்திலேயே இம்முறை பின்பற்றப்பட்டது. இத்திருமணமுறை தாய்வழிக் குடும்பங்களில் அதிகம் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. இதனையே

“மருமகன் வலந்தது மங்கை ஆக்கமு

மறுமதிச் சூழ்ச்சியி னமைச்ச ரெண்ணிய

கருமமுங் கண்டவர் கலத்தற் பாண்மையிற்

பெருமகற் சேர்த்தினார் பிணைய னாளையே” (சீவகசிந்தாமணி 187)

என்கிறது சீவக சிந்தாமணி சச்சந்தனின் அக்கா மகள் விசையை ஆவாள். இருவரும் காதல் கொள்கின்றனர். காதலை மாமனிடம் கூறுகின்றான் சச்சந்தன். மருமகன் கூறியதனையும், மகள் அவன் மேல் வைத்த அன்பினையும், கூர்ந்த அறிவினையும் கண்ட தந்தையும் தாயும் மைத்துனனுக்கு திருமணம் முடித்து வைக்கின்றனர். அதேபோன்று “பழங்குடி மக்கள் என்று சொல்லப்படும் இருளர், குறும்பர், தோடர் பெற்றோர்களிடையே தந்தை வழிச் சகோதரி மகளையோ மகளையோ மணந்து கொள்ளும் முறை இன்றும் வழக்கத்தில் உள்ளது”⁶.

போட்டியில் வென்று மணமுடித்தல்

ஒரு ஆண் போட்டியில் தன் திறமையை வெளிப்படுத்தி பெண்ணை மணத்தல் என்ற வழக்கம் தமிழர்களிடையே உண்டு. “பழங்குடியில் சமய சடங்குகளின் போது கம்பம் அல்லது மரத்தின் மீது தேங்காய் கட்டி அதனைச் சுற்றி பெண்கள் உள்வட்டமாகவும், ஆண்கள் வெளிவட்டமாகவும் நடனமாடுவார். வெளிவட்டத்தில் நடனமாடும் ஆண்கள் உள்வட்டத்தினரின் அரணை உடைத்துக் கம்பத்தில் ஏறித் தேங்காயை உடைத்து விட்டால் அதன் உள்வட்டத்தில் நடனமாடிய பெண்கள் அவனுக்குப் பிடித்த பெண்ணைக் காதலித்து திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். கம்பத்தின் உச்சியை எட்டுவது அவ்வளவு எளிதன்று, அவ்வாறு ஏறும்போது பெண்கள் ஏறுபவனின் காலைப் பிடித்து இழுப்பார், சட்டையைக் கிழிப்பார், உடைகளைக் கழற்றுவார், அதையும் மீறி வெற்றி பெறுதல் காதலுக்கான வெற்றியாக அமையும்”⁷ என்கிறார் பக்தவச்சல பாரதி.

“நின்மக ளிவளை நீயே நின்பதிக் கொண்டு போகி

யின்னிசை பொருது வெல்வா னியாவனே யானு மாக

வன்னவற் குரிய ளென்ன வடிப்பணி செய்வ லென்றான்

றன்னமர் தேவி கேட்டுத் தத்தைக்கே தக்க தென்றான்” (சீவகசிந்தாமணி 552)

என்ற பாடலின் மூலம் காந்தர்வதத்தையை யாழிசையில் வெல்பவன் எனவோ அவனே அவளது கணவன் என்று சோதிடர் குறிக்கின்றனர். காந்தர்வதத்தையை உன் நகருக்கு அழைத்துச் சென்று இன்னிசைத் திறமையால் இவளை வெல்பவன் எனவோ ஆனாலும் ஆகட்டும் அவனுக்கு இவள் உரியவள் என்று மணம் செய்து கொடுப்பாயாக என்று வித்யாதர மன்னன் கலுழவேகன்

கூறுகின்றான். இதனையடுத்து சீதத்தன் தன்னுடைய இராசமாபுரத்திற்குக் காந்தருவதத்தை அழைத்து வருகிறான். இங்கு யாழ் இசைப் போட்டி நடத்தப்படுகின்றது. போட்டியில் சீவகன் கலந்து கொண்டு வெற்றி பெறுகின்றான். யாழ்சையும் இசைக்கு ஏற்பப் பாடிய பாட்டும் முதலில் ஒத்திருந்தன. பிறகு பலவிதமான வளையல்கள் அணிந்த கைகளையுடைய காந்தருவதத்தை யாழ் மீட்டும் போது மெல்லிய விரல்கள் நரம்பின் மேல் பொருந்தாமையாயின. காந்தருவதத்தை நினைவிழந்து சீவகனின் இசைக்கு தோற்று அமர்ந்து விட்டான். அதன்பின் தோல்வியை ஒப்புக் கொண்ட காந்தருவதத்தை சீவகனை முறைப்படி திருமணம் புரிந்து கொண்டான்.

ஆநிரையை மீட்டு மணம் புரிதல்

பதுமுகன் கோவிந்தையின் திருமணமானது ஆநிரை மீட்டு வருவதினால் நடத்தப்படுகிறது. வில்லேந்திய வேடர்கள் ஒன்று கூடி வந்து கொம்பினையும் திமிலையும் உடைய நல்ல சத்தத்துடன் ஒலிக்கும் மணியுடைய ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து கொண்டு பெரிய மலையினை நோக்கி அழைத்துச் சென்று விடுவர். இதனை அறிந்த கோவிந்தன் தனது நாட்டு ஆநிரைகளை மீட்டு வருபவர்களுக்கு வாள் போன்ற கண்ணையும் பொன் அணி ஒளிவிடும் மெய்யினையும் உடைய பூங்கொடி போன்ற அழகிய என் மகளைப் பரிசாகத் தருகின்றேன் என்று அறிவிக்கிறான். இதனை அறிந்த சீவகன் “ இராகு என்னும் கோள் இவ்வுலகிற்கு குளிர்ந்த ஒளியினைத் தரும் வெண்ணிலவை விழுங்கி விடும். இச்செய்தியை அறிந்த திருமால் இராகுவிடம் சண்டையிட்டு வெண்ணிலவைத் திரும்பவும் இவ்வுலகிற்குத் தருவதைப் போல”⁸ தனது தோழன் பதுமுகனுடன் சென்று ஆநிரைகளை மீட்டு வருவான். ஆனால் சீவகன் தன் குலத்திற்கு ஒவ்வாதவரை முதலில் கூடுதல் முறையில்லை என்பதனால் கோவிந்தையைத் தான் மணந்து கொள்ளாமல் தன்னுடன் இணைந்து ஆநிரைகளை மீட்டுத்தந்த பதுமுகனுக்கு மணம் முடித்து வைத்தான். இதனையே

பொன்னிழை மகளி ரொவ்வா

தவரைமுன் புணர்தல் செல்லா

ரின்னதான் முறைமை மாந்தர்க்

கெனமனத் தெண்ணி னானே

(சீவகசிந்தாமணி 483)

என்று கூறுகின்றது.

யானையை அடக்கி மணம் புரிதல்

கையகப் படுத்த லோடுங்

கார்மழை மின்னி னொய்தா

மொய்கொளப் பிறழ்ந்து முத்தார்

மருப்பிடைக் குளித்துக் காற்கீ

ழையென வடங்கி வல்லா

னாடிய மண்வட் டேய்ப்பச்

செய்கழற் குருசி லாங்கே

கரந்துசே ணகற்றி னானே

(சீவகசிந்தாமணி 983)

அசனிவேகம் என்ற யானை மதம் கொண்டு குணமாலையைத் துரத்துகின்றது. அதனைக் கண்ட சீவகன் வலிமைத் தோன்றத் தன் உடம்பை முறுக்கி முத்தினையுடைய தந்தக் கொம்பிடையே புகுந்து யானையை அடக்கினான். அசனிவேகமாகிய அந்த யானை சீவகனைக் கண்டு தன்னிலை மறந்து சினம் நீங்கியது. இதனால் சீவகன் குணமாலை இருவருக்குமிடையே காதல் உருவாகின்றது. குணமாலை சீவகன் மீது கொண்ட காதலினால் வருந்தி தன் கிளியிடம் வெளிப்படையாகத் தனது வருத்தத்தைக் கூறி அதனைச் சீவகனிடம் தூது போக விடுத்தான். சீவகனும் யானை முன் அஞ்சி நின்ற குணமாலையின் உருவத்தை வரைந்தான். அவ்வோவியத்தை மெல்ல தழுவிக் கொண்டான். அவர்களின் காதல் குணமாலையின் தந்தை குபேரமித்திரனுக்கு

தெரிய வருகின்றது. குபேரமித்திரனும் மணத்திற்கு விருப்பம் தெரிவித்துத் திருமணத்தை முடித்து வைக்கின்றான்.

விடத்தை (நஞ்சு) நீக்கி மணம் புரிதல்

தனபதி என்ற மன்னனின் மகள் பதுமையைப் பாம்பு தீண்டி விடுகின்றது. அவள் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்கு அரசர் பல வழிகளையும் மேற்கொள்கின்றார். முயற்சி பலனளிக்கவில்லை. அரசன் மகளைக் காப்பாற்றுபவர்களுக்குத் தனது நாட்டையும் கடல் கடந்து சென்று தேடிவந்த பெரும் பொருளையும் தந்து தன் மகளையும் தருவார் என்று பறைசாற்றப்படுகின்றது. இதனை அறிந்த சீவகன் பஞ்சமந்திரத்தை ஓதி மருத்துவம் செய்து பதுமையை உயிர் பிழைக்கச் செய்து விடுகிறான். பிரிந்த உயிரை மீட்டுத் தந்தான். அழகிய கூந்தலில் மலரணிந்தான். மேலும் பதுமையின் உடலைத் தொட்டு விடத்தைப் போக்கி அருள் புரிந்தான். அழகிலும் மேம்பட்டவனாவான் அன்றியும் உற்றார்க்குரியர் பொற்றொடி மகளிர் என்னும் முதுமொழிக் கேற்ப பதுமையைச் சீவகனுக்கு மணம் முடித்தனர் என்பதனை

பொன்றிய வுயிரை மீட்டான்

பூஞ்சிகைப் போது வேய்ந்தா

னன்றியு மாமெய் தீண்டி

யளித்தன னழகின் மிக்கா

னொன்றிய மகளிர் தாமே

யுற்றவர்க் குரிய ரென்னா

வென்றிகொள் வேலி னாற்கே

பான்மையும் விளைந்த தன்றே

(சீவகசிந்தாமணி 1342)

என்கிறது.

வித்தை வழி மணம் புரிதல்

மத்திய தேயத்தை ஆண்ட தடமித்தன் என்ற அரசனின் மகள் கனகமாலையார். சீவகன் தடமித்தனின் மகன் நால்வருக்கும் வில்வித்தை வாள்வித்தை யானைப்போர் குதிரைப்போர் முதலிய எல்லாவிதக் கலைகளையும் கற்றுத் தருகின்றான். இவ்வுலகம் முழுவதும் அன்றி விண்ணும் வந்து கைகூடுமாறு என் மக்களுக்குப் போர்க்கலையைக் கற்றுத் தந்தாய். ஞானப் பயிற்சியும் கற்றுத் தந்தாய். இதனால் நான் உடல் முழுவதும் கண்களைப்பெற்று களித்தவன் ஆனேன். இதற்கு நான் செய்யும் கைமாறு அறியேன். காளையே! இசையை வருத்தும் இனிய மொழியையுடைய என் மகள் உனக்கு உரியவள் ஆவாள் என்று கூறி இருவரின் திருமணத்தை நடத்தி வைத்தனர். இதனை

புண்முழு திறைஞ்சங் கோட்டுப் பொருகளி றனைய தோன்றன்

மண்முழு தன்றி வானும் வந்துகை கூடத் தந்தாய்

கண்முழு துடம்பிற் பெற்றேன் காளைகைம் மாறு காணேன்

பண்முழு துடற்றுந் தீஞ்சொற் பாவைநின் பால னென்றான் (சீவகசிந்தாமணி 1684)

என்ற பாடலின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

சோதிடம் வழி மணம் புரிதல்

தக்க நாட்டில் அரசனை ஒத்த ஆண்டகை சுபத்திரன் வாழ்ந்தான். இவனது மகள் கேமசரியை ஆவாள். இவள் பிறந்தவுடன் சோதிடம் குறிக்கப்பட்டது. இவள் யாரைக் கண்டு நாணுகின்றாளோ அவனே இவளுக்குக் கணவனாவான் என்று கணிக்கப்பெற்றது. அன்று முதல் தன் மகள் ஆடவர் பலரையும் காண்பதற்காகப் பெருவிருந்து அளித்தலைச் சுபத்திரன் மேற்கொண்டான். சுபத்திரன் சீவகனை அழைத்து வந்து விருந்து படைக்கின்றான். சீவகனைக் கண்டவுடனே கேமசரியின் கைவளைகள் அவன் காலடியில் வீழ்ந்து மண்ணிலே பொருந்தின. மாமையும் உள்ளிருந்த நிறையும், நாணமும் கெட்டன. ஆசையை ஒளிரும் தீயாய் அவள் வளர்த்துக்கொண்டு அத்தீயாகவே அவளும் உருகினாள். இதனை

கண்ணுறக் காளையைக் கண்டலுங் கைவளை

மண்ணுறத் தோய்ந்தடி வீழ்ந்தன மாமையு
முண்ணிறை நாணு முடைத்தன வேட்கையு
மொண்ணிறத் தீவிளைத் தாளுருக் குற்றாள்

(சீவக சிந்தாமணி 1472)

என்ற பாடல் விளக்குகிறது. அதன் பின்னர் கொடியணிந்த பெருநகரில் நல்ல நாளில் சீவகனுக்குக் கேமசரியை இடியுடன் ஒலியும் அலைகடல் முழக்கமும் போலப் பல திருமண வாத்தியங்கள் ஒலிக்கத் திருமணம் செய்து கொடுத்தனர் என்கிறது சிவகசிந்தாமணி.

வணிகம் சிறக்க மணம் புரிதல்

சாகரத்தன் என்ற வாணிகனின் மகள் விமலை என்பவள். இவள் பிறந்த உடன் சோதிடம் குறித்தனர். இவளுக்குக் கணவனாகக் கூடியவன் எவனோ, அவன் சாகரத்தனின் கடையில் அமர வாணிபம் சிறக்கும் அவனை மணம் முடியுங்கள் என்று சோதிடர் கூறுகின்றனர். அவளது பிறப்புக் குறிப்பை எழுதிய நாளிலேயே என் குற்றமற்ற பண்டங்கள் நீரானது வெளியில் செல்வதற்கு வழியற்ற குளத்தைப் போன்று நிறைந்து குவிந்து கிடந்தன. இப்படி குவிந்து கிடக்கும் பொருட்கள் விற்க வழி எதுவும் கிடையாதா? என வினவ, சோதிடர், உன் மகளுக்குரியவன் உன் கடை அருகில் வந்து அமர்ந்த உடனே கடல் கடந்து போய்ச் திரட்டக் கூடிய செல்வம் எல்லாம் உன் கடையில் வந்து குவியும். இவ்வகையில் அன்றி வேறு வகையில் செல்வம் சேராது. இவ்வாறு உனது கடை அருகே வந்து தங்களுடைய மார்பே உன் மகள் விருந்து விரும்பித் தங்கும் பூவணைப் பள்ளியாகும் என்று கூறுகின்றார். இதனை கீழ்க்கண்ட பாடல் விளக்குகிறது

மங்கைக் குரியான் கடையேறும்வந் தேற லோடும்

வங்கந் நிதிய யமுடன்வீழும்ற் றன்றி வீழா

தெங்குத் தனக்கு நிகரில்லவ னேற்ற மார்ப

நங்கைக் கியன்ற நறும்பூவணைப் பள்ளி யென்றான் (சீவக சிந்தாமணி 1472)

இவ்வாறு சீவகன் வந்து சாகரத்தன் கடையில் அமர வணிகம் சிறக்கின்றது. இதனையடுத்து சீவனுக்கு விமலையை மணம் முடித்து வைக்கின்றனர்.

சூளுரைத்து மணம் புரிதல்

சுரமஞ்சரிக்கும் குணமாலைக்கும் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாகச் சுரமஞ்சரி கன்னிமாடத்தில் வாழத் தொடங்கினாள். ஆடவர் வாழும் இல்லத்தின் அருகில் சென்றாலும், ஆடவர் பெயரை அங்கு யாரேனும் கூறக் கேட்டாலும் உயிர் விடுவேன் என்று சினந்து வாழ்ந்து வந்தாள். இப்படி கன்னிமாடத்தில் வாழும் சுரமஞ்சரியைச் சீவகன் காதலித்து மணமுடித்து வரவேண்டும். அப்படி மணம் முடிப்பானாயின் காமதிலகன் என்ற பட்டம் வழங்குவோம் என்று நண்பர்கள் கூறுகின்றனர். இதனை, காமனே எதிரில் வந்தாலும் அவனையும் நோக்காது என்னுடல் வேகும் எனச் சினந்து கூறுவாள். மூங்கில் அனைய தோளையுடைய அவனை மயக்கி அவளது அழகு நலத்தை நீ நுகர்ந்து வருவாயின் எந்தையாகிய உன்னை நாங்கள் அனைவரும் காமதிலகன் என்று அழைப்போம் என்றான் புத்திசேனன். இதனைக் கேட்டு சீவகன் சுரமஞ்சரியை மணப்பேன் என்று சூளுரைக்கின்றான். சூளுரைத்து விட்டு முதிய அந்தணர் உருவம் பூண்டு கன்னி மாடத்தை அடைந்தான். கன்னிமாடத்தில் சீவகனைப் பற்றி பேசியும், சீவகனைப் போன்று பாடல்கள் பாடி சுரமஞ்சரிக்குச் சீவகனின் நினைவினை ஏற்படுத்தினான். சுரமஞ்சரி தன்னிலையில் மாறிச் சீவகனின் மீது காதல் கொள்ளத் தொடங்கினாள். சுரமஞ்சரியின் தந்தை குபேரத்தனுக்கு இச்செய்தி தெரியவருகின்றது. குபேரத்தன் சுற்றத்தார்க்கொல்லாம் அறிவித்து மங்கல வாத்தியங்கள் பல கூடி ஒலிக்க நல்ல நாளிலே நறுமணம் மிக்க மாலையணிந்த சீவகனுக்குச் சுரமஞ்சரியைத் திருமணம் செய்து கொடுத்தார் என்ற செய்தியை சீவகசிந்தாமணி விளக்குகின்றது.

காமனே சொல்லினுங் கனன்று கண்கிலாள்

வேமெனக் குடம்பெனும் வேம்கொ டோளியை

யேமுறுத் தவணல நுகரி னெந்தையை

யாமெலா மநங்கமாதிலக னென்றுமே

(சீவக சிந்தாமணி 2001)

திரிபன்றி வீழ்த்தி மணம் புரிதல்

இலக்கணை சீவகனின் தாய்மாமன் மகள் ஆவாள். விசையையின் மூத்த சகோதரன் கோவிந்தராசனின் மகள் இவள். இவளை மணப்பவன் திரிபன்றியினை வீழ்த்திய பின்னரே மணக்கலாம் என்று அவள் தமர் உரைக்கின்றனர். இதனை

அருந்தவக் கிழமை போல

விறாதவில் லறாத நாண்வாய்

திருந்தினார் சிந்தை போலந்

திண்சரஞ் சுருக்கி மாறா

யிருந்தவன் பொறியும் பன்றி

யியற்றரும் பொறியு மாற்றாங்

கொரும்குட னுதிர வெய்தா

னாழித்தீ யுருமொ டொப்பான்

(சீவகசிந்தாமணி 2204)

பன்றியிருந்த சூழலும் யந்திரப் பொறியும் அற்று அங்கு ஒருசேர விழும்படி அம்பை எய்தான். பன்றி அம்பினால் தாக்கப்பட்டுப் பேரொலியோடு முழங்கித் தரையில் விழுந்து சிதறியது. பன்றியை வென்ற சீவகனைக் கோவிந்தன் அவையில் அனைவருக்கும் அறிமுகப்படுத்தி வைத்துத் திருமணம் செய்தியும் அறிவிக்கின்றான். பிறகு இருவருக்கும் திருமணம் நடைபெறுகின்றது.

முடிவுரை

சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த அரசர்களும், படைவீரர்களும் இளமையோடும், உடல் வலிமையுடனும் வாழ்ந்து வந்தனர். மனதில் நினைத்த பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றால் அவர்களின் வீரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வீரசாகசங்கள் புரிந்தால் தங்களின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொடுப்போம் என்ற அரசாணையை வெளியிட்டனர். அதைக் கேட்ட வீரர்கள் தங்களின் உடல் வலிமையினால் அச்செயலைச் செய்து முடித்து திருமணம் செய்தனர். சங்க காலத்தைப் போன்றே இக்காலத்திலும் இளைஞர்கள் தங்கள் விரும்பிய பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொள்ள தங்களின் உடல் வலிமையால் காளையை அடக்குதல், இளவட்டக்கல் தூக்குதல், வழக்கு மரம் ஏறுதல் போன்ற செயல்களைச் செய்கின்றனர். இம்முறைகள் சங்ககால பழக்க வழக்க திருமண முறைகளில் ஒன்றாகவும் கருதப்பட்டு நிகழ்த்தப் படுகின்றது.

துணைநூற் பட்டியல்

1. பக்தவத்சல பாரதி .சீ, பண்பாட்டு மானிடவியல் ப. 369 ,1990, மணிவாசகர் பதிப்பகம்,55, லிங்கிச் செட்டி தெரு, சென்னை- 600 001.
2. காவிரி நாடான் & கிருட்டிணவேணி, உலகத் திருமணங்கள், ப.17,1975, பாப்பா பதிப்பகம், சென்னை.
3. வாழ்வியற் களஞ்சியம், தொகுதி 10, ப.486 தமிழ் பல்கலைக்கழகம். தஞ்சாவூர்.
4. மேலது , ப.486
5. மேலது, ப.486
6. பக்தவத்சல பாரதி .சீ, பண்பாட்டு மானிடவியல், ப. 381 1990, மணிவாசகர் பதிப்பகம்,55, லிங்கிச் செட்டி தெரு, சென்னை- 600 001.
7. மேலது, ப.382

8. அ.இலட்சுமி தத்தை, தமிழர் குடும்பம், ப.53,எண்8 ,2வது குறுக்கு தெரு, சலவையாளர் நகர், இலாகுப் பேட்டை, புதுச்சேரி – 605008.
9. சீவக சிந்தாமணி மூலமும் உரையும் ,சாரதா பதிப்பகம் ,ஜி4, சாந்தி அடுக்ககம்,3 கிருஷ்ணாபுரம் தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை- 600 014

Reference

1. Bhagwatsala Bharathi .C, Cultural Anthropology p. 369, 1990, Manivasakkar Publishing House, 55, Linkich Chetty Street, Chennai- 600 001.
2. Cauvery Nadan & Kiruttinaveni, World Marriages, p.17,1975, Baba Publishing, Chennai.
3. Biology Repository, Volume 10, p.486 Tamil University. Thanjavur.
4. Above, p.486
5. Above, p.486
6. Bhagwatsala Bharathi .C, Cultural Anthropology, p. 381 1990, Manivasakhar Publishing House, 55, Linkich Chetty Street, Chennai- 600 001.
7. Above, p.382
8. A. Ilakshmi Datta, Tamil Family, p.53, No. 8, 2nd Cross Street, Laundry Nagar, Ilasupet, Pondicherry - 605008.
9. Speech by Sivaka Chintamani, Sharda Publishing, G4, Shanthi Apartment, 3 Krishnapuram Street, Raiyapet, Chennai- 600 014

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

சிவசுப்பரமணி. ச “ சீவகசிந்தாமணியில் கூறப்படும் திருமண முறைகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 2, இதழ் 1, சனவரி 2022, பக். 07-14

Cite this Article in English

Sivasubramani S “The marriage practices alleged in Seevaga Sinthamani” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.2 Issue 1, January 2022, pp. 07-14